

OHNISKU

Mesačník Evanjelické cirkvi metodistické

...počítame s vami!

November 2013

Slovo kazateľa

Tajomstvo života a smrti

Mládež

O priateľstve

Zoznámte sa

Bohuvěra Holešová

Článok

Wesleyho myslenie viery

Téma
Zbožnosť

Tajomstvo života a smrti

Prvé novembrové dni sú už za nami. Ručičky na hodinkách sme posunuli dozadu, je skôr tma, v ktorej sa krásne vyníma svetlo sviec, položených na hroboch našich blízkych. V týchto krásnych jesenných dňoch, sme častejšie prichádzali na miesto, kde raz spočinú aj naše telá. Spomínali sme na svojich blízkych a aj na iných ľudí, ktorí žili pred nami a zostali po nich len spomienky, fotky alebo diela, ktoré počas svojho života vytvorili. Položili sme na hroby zapálené sviece. Nie preto, žeby sme verili tomu, čomu veria niektorí pohanovia, že svetlo sviece je svetlom prechodu z neznáma k Bohu. Stojac medzi hrobmi sme si možno položili otázku: „Ako je to teda s ľudským životom? Prečo sa končí smrťou?“ Pri hroboch neraz cítime aj strach zo smrti. Prečo sa človek bojí smrti? Smrti sa bojíme jednoducho preto, že máme strach z ničoty, z prechodu do toho, čo je úplne neznáme. Bojíme sa jej, lebo sa nemôžeme zbaviť pocitu, že po nej príde súd a jeho blízkosť v nás vyvoláva neprijemnú spomienku na všetky naše zlyhania, ktoré inak dokážeme tak obratne zaháňať. A práve pre toto by smrť bez Boha bola krutá hádanka. Bez zodpovedania otázky o Bohu smrť zostáva krutou hádankou. Ak však existuje Boh, ten Boh, ktorý sa zjavil v Ježišovi Kristovi, potom existuje aj večný život, a potom je aj smrť cestou nádeje. Jób vyznáva istotu viery, že jeho Vykupiteľ žije a posledný sa postaví nad jeho prachom.

Pán Ježiš prišiel na zem dobrovoľne a dobrovoľne vydal svoj život za hriešnikov. On prišiel, aby nás preniesol zo smrti do života. Tento čas, možno viac ako inokedy, sme premýšľali

o zmysle života stojac pri nejakom hrobe. Možno z našich srdiec, či úst, zazneli slová vďaky za človeka, ktorý nám bol tak blízky a už tu nie je. Radi a s vďačnosťou spomíname na tých, ktorí obohatili náš život, pomohli nám nájsť cestu k Bohu, mali nás vo svojej výchove a modlili sa za nás. Veríme, že s mnohými sa stretneme na večnosti a s radosťou očakávame túto nádej vzkriesenia a vytrhnutia k Pánovi.

Pokiaľ sme však ešte tu na zemi, tak svieťme ako hviezdy na oblohe. Nech svetlo sviece nie je len na našich hroboch, ale nech je ho viac a viac v našich srdciach. Boh je svetlo a nieto v ňom žiadnej tmy. My sme Jeho deti stvorené na Jeho obraz.

Na záver vám poviem tajomstvo!

Nie všetci zomrieme, ale všetci budeme premenení, naraz, v tom okamihu, keď sa naposledy ozve poľnica. Keď zaznie, mŕtvi budú vzkriesení neporušiteľní a my budeme premenení. Lebo toto porušiteľné si musí obliecť neporušiteľnosť a toto smrteľné si musí obliecť nesmrteľnosť. Keď si však toto porušiteľné obliecť neporušiteľnosť a toto smrteľné si obliecť nesmrteľnosť, vtedy sa splní, čo je napísané: Smrť pohltí víťazstvo! Smrť, kde je tvoje víťazstvo? Smrť, kde je tvoj osten? Ostňom smrti je totiž hriech a silou hriechu je zákon. No vďaka Bohu, ktorý nám dáva víťazstvo skrze nášho Pána Ježiša Krista! A tak, moji milovaní, buďte pevní, neochvejní, buďte stále horlivejší v Pánovom diele, veď viete, že vaša námaha nie je márna v Pánovi.

Vojtech Sirkovský

9. zastávka: Severná Afrika

Metodistickú prácu v severnej Afrike začali koncom 19. storočia americkí misionári. Pred vyhlásením nezávislosti v Alžírsku v roku 1962, boli v tejto krajine len malé obmedzenia práce cirkvi. Metodistická cirkev tu mala misijné stanice, detské domovy a kliniky. V tom čase bola vytvorená Výročná konferencia Severnej Afriky, do ktorej patrili miestni kazatelia, laickí kazatelia a evanjelisti. Vtedy sa prerušila väzba na Francúzsko. Táto historická udalosť mala vážne a pre mnohých bolestivé následky. Mnohí kresťania opustili krajinu, pretože neverili, že by v nezávislom Alžírsku bolo miesto pre kresťanskú cirkev. O osem rokov neskôr sa udiali veci, ktoré mali určujúci význam i pre ďalšie obdobie: polovica metodistickým misionárov bola deportovaná, detské domovy a školy sa museli zatvoriť a štát skonfiškoval majetok cirkvi. V roku 1972 sa Metodistická cirkev spojila s ostatnými protestantskými denomináciami a vznikla Alžírská protestantská cirkev. Metodistická práca v Severnej Afrike sa stala oblasťou Výročnej konferencie Švajčiarsko - Francúzsko - Severná Afrika. Dnes patrí do tejto oblasti i práca v meste Tunis, ktorá

zbor v Larbaa

sa venuje sociálnej službe – ide o pomoc študentom a imigrantom zo subsaharskej Afriky, v spolupráci s reformovanou cirkvou. Dnes je kresťanská cirkev v Alžírsku minoritou. Štátnym náboženstvom je Islam. Nebolo to tak dávno, keď bolo možné organizovať zbory, i napriek vládnym obmedzeniam, ako zákazu verejných evanjelizácií, zákazu všetkých aktivít, ktoré nie sú priamo spojené s cirkevnou prácou, zákazu akejkoľvek práce s moslimskými deťmi, mládežou a študentmi. Avšak politický vývoj posledných rokov metodistickú prácu v tejto krajine len sťažil. I napriek tomu, metodistická práca v tejto oblasti pokračuje a má povzbudzujúce výsledky. Konajú sa bohoslužby, biblické hodiny, svadby, krsty. Existuje dobrá ekumenická spolupráca. Evanjelium sa nielen hlása, ale aj praktizuje, čo vedie k novému záujmu ľudí o kresťanskú vieru. Metodistické zbory v Alžírsku a v práca v Tuniise, spolu šesť zborov, patria stále pod Výročnú konferenciu Švajčiarsko-Francúzsko-Severná Afrika. Tieto zbory, ktoré majú okolo 200 vyznávajúcich členov veria, že Boh dá odpovede na otázky v správnom čase a v tejto viere čelia výzve byť vernou a vierohodnou kresťanskou cirkvou v moslimskom kontexte.

prel. Lenka Procházková

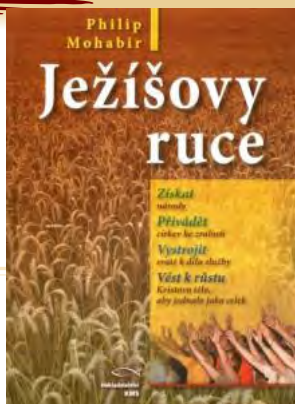
z http://www.umc-europe.org/north_africa_e.php

Získať národy
Privádet cirkvi ke zralosti
Vystrojiť sväté k dílu služby
Vést k rústu Kristovo telo,
aby jednalo jako celek

Vydalo Nakladateľstvo KMS,
Praha 2009, počet strán 308

Philip Mohabir Ježíšovy ruce

V knihe rozoberá najmä 5 služobností (Ef 4, 11). Prichádzajú od vzkrieseného a osláveného Krista. On udeľuje týchto 5 darov lásky, aby pripravil a vystrojil svoj ľud, ktorý má pokračovať v diele, ktoré On začal, a dokončiť ho. Je čas, aby cirkvi aj svet zakúsili cez päť služobností dotyk Ježíšových rúk. Žijeme v čase obnovy (Sk 3, 19). Pán Ježiš nás volá, aby sme sa vrátili k Jeho vzoru cirkvi. Cirkev nemôže skončiť ako malý zostatok, ktorému hrozí zánik. Ježiš chce cirkev posvätiť, očistiť a živiť.

Autor každú služobnosť podrobne opisuje, nielen hlavné charakteristiky, úlohy a funkciu, aj slabosti... napr. u pastiera požiadavky na pastiera, jeho výbavu, dôležité poučenia, nebezpečia, praktické rady.

Dary nie sú medaily za zásluhy, či symboly spoločenského postavenia. Vždy by sme mali vzdávať slávu Pánovi Ježišovi, že nás uznal za hodných ustanoviť do svojej služby, v ktorej sa máme starať o jeho ľud. Ak sú dary používané ako tituly, ide o pýchu a oslavu človeka.

APOŠTOLSTVO je služba, nie postavenie. Apoštol musí byť oblečený mocou Ducha a obdarovaný darmi Ducha, aby zastupoval svojho Kráľa. Ako apoštolovia trávili kvalitný čas s Ježišom, aj my máme osamote Krista dôverne poznávať.

Pri PROROKOCH opisuje rozdiel medzi darom proroka a službou proroka. Proroci sa prihovrajú, starajú sa o to, o čo ide Bohu, pripravujú telo Kristovo k schopnosti rozpoznať zlo. Ukazujú nový smer, ktorým sa má cirkev vydať. Prinášajú napomenutie, obnovu, povzbudenie a

zmocnenie, kým Pán Ježiš nepríde. Vyhlasujú, aká je v danej situácii Božia vôľa a Božie zábery. Sú hlasom trúby, ktorá volá k praktickej svätosti.

EVANJELISTA - je zhromažďovateľ ľudí do kráľovstva, rybárom ľudí, rozsvievačom dobrého semena, a aj tým, ktorý zbiera úrodu. Je záchranárom, ktorý vychvacuje ľudí z ohňa, „okráda“ peklo, aby zaplnil nebo. Je svedok Kristov a hlásateľ Kristovho víťazstva nad nepriateľom.

Potrebuje povzbudzovať všetkých, ktorí kážu evanjelium, aby opäť začali kázať kríž.

ÚLOHOU PASTIEROV je zaisťovať potravu pre duchovnú výživu z Božieho slova. Vytvárať prostredie lásky a bezpečia. Plniť úlohu bdelých strážcov brán. Pastier má schopnosť počúvať, má súcť a má rysy kňazskej služby. Pastieri by nemali zabúdať, že Pán Ježiš je jediným vchodom do ovčince a že majiteľom oviec je Boh. Pastier je zodpovedný, aby naučil každého veriaceho používať duchovné zbrane a viesť k duchovnému boju proti hriechu, telu a diablovi. Sú to zbrane: meno JEŽIŠ, Ježíšova KRV, Božie SLOVO, dary DUCHA a chvály.

UČITELIA sú tiež darom Telu od vyvýšeného Krista. Majú cirkev upevniť na spoľahlivom zá-

klade Božej pravdy, zjavenej v Kristovi. Učiteľ vynáša na svetlo Božie pravdy, poklady skryté v Kristovi. Ak pôsobí Slovo bez Ducha, ľudia vyschnú. Ak pôsobí Duch bez Slova, ľudia vybuchnú. Ak pôsobí Duch so Slovom, ľudia rastú.

TRVALÉ OVOCIE

Ovocím apoštola sú nové zbory a noví robotníci. Ovocie proroka sú presné a naplnené proroctvá. Ovocím pastiera sú zdraví a vo viere pevní svätí. Ovocím učiteľa sú veriaci, ktorí sú silní vo viere, ktorí dokážu dobre zdôvodniť svoju nádej. Ovocím evanjelistu sú noví obrátení.

Čím kniha zaujme

Autor podrobne a prakticky, zrozumiteľne s biblickými dôrazmi rozoberá služobnosti a duchovné dary. Boh je zodpovedný za dary, my sme zodpovední za charakter.

Prečítaná kniha má pre mňa veľký význam, mám väčší rozhľad. Povzbudzuje ma a často sa k nej vraciam. Máme nasledovať Ježišov spôsob, kedy vedúci slúži ľuďom. Svetský spôsob je, keď vedúci panuje nad ľuďmi. Každým darom máme slúžiť s postojom služobníka, s pastierskym srdcom, s prítomnosťou a mocou Svätého Ducha a s LÁSKOU k Bohu a k ľuďom.

Michal Tagaj

ZBOŽNOSŤ

Možno nás už niekto pochválil, za našu horlivosť v cirkevnej práci, za dynamickú kázeň, dobrú lekciiu v detskej službe, pekne zahranú či zaspievanú pieseň a podobne. Všetky tieto pochvaly môžu byť pravdivé a dobré. Ale nič z týchto ocenení sa nevyrovná tomu, ak nám niekto (najlepšie Boh) povie, že sme „zbožní ľudia.“ Zbožnosť je kvalita kresťana, nie jeho schopnosť použiť talent, či dary, ale žiť život ľúby Bohu a užitočný ľuďom.

Lekcia č. 1

Grécke Theosebia, Eusebeia – odovzdaný Bohu (dobru) ... postoj, ktorým sa Bohu páčim, ...bázeň alebo úcta Božia

Definícia: Úctivé uznanie Božej suverenity nad každou oblasťou života a rozhodnutie ctíť Boha (mať bázeň Božiu) v každom konaní (biblestudytools.com, Baker's).

V Novom Zákone najviac hovorí o zbožnosti apoštol Pavol v listoch Timotejovi a Títovi a apoštol Peter v 2. liste.

Gr. hosios je ďalšie slovo, ktoré sa prekladá ako nábožný, pobožný. V originále znamená svätý, ale myslí sa na praktickú svätosť, nie v právnom (situačnom) slova zmysle.

Pobožnosť (zbožnosť) - je teda svätosť, prenesená do praxe.

Zbožný muž je ten, u ktorého sa svätosť vyvinula a prejavila v ľudskom správaní (postupný rozvoj a rast). Ide teda o vlastnosť, ktorá naznačuje, že sa veriaci každodenným životom pripodobňuje Ježišovi Kristovi. (G. Getz, Obráz muža)

1) Zbožnosť závisí od Božej pravdy Bohom zjavenej (Tit 1,1; 1Tim 3,16)

2) Boh nám daroval všetko (moc) k zbožnosti a životu (2Pt 1,3)

Témy a verše:

Kresťan, najmä Boží sluha, má byť človekom zbožnosti (Tít 1, 7,8)
Žena a zbožnosť - 1Tim 2,10; 5,9-10
Učenie a zbožnosť - 1Tim 6,3
Bezbožné reči a náuky - 2Tim 2,16 ; 1Tim 4,7
Forma alebo moc zbožnosti - 2Tim 3,5
Cvičiť sa a usilovať o zbožnosť - 1Tim 4,8; 1Tim 6,11
Cena zbožnosti (prenasledovanie) - 2Tim 3,12

Príklad v Starom Zákone je Enoch (Gen 5,18-24): a) Enoch chodil s Bohom b) Páčil sa Bohu

Zbožnosť je správny vzťah k Bohu, ktorý vyúsťi ku konaniu toho, čo sa Bohu páči

Lekcia č. 2

Naša oddanosť Pánovi Ježišovi prináša a zabezpečuje podmienky pre našu zbožnosť. Silná zbožnosť k Pánovi pramení z pevného oddania sa Božiemu slovu, ktoré je zdrojom pre kresťanské myslenie.

Zbožnosť je viac než morálka, pekné správanie či horlivá bohoslužba.

Enoch je príkladom zbožnosti v SZ. Chodil s Bohom (1 Moj 5, 21-24), to ukazuje na jeho vzťah k Bohu. A druhá zmienka (Žd 11,5) opisuje jeho život. Dostal svedectvo od Boha, že sa páči Bohu. To je výsledok vzťahu. To je vzor zbožnosti. Krásny vzťah k Bohu, ktorý vyúsťi do správneho bohumilého života a konania.

Zbožnosť určujú 3 veci:

✓ Bázeň Božia (ľudia bez bázne hrešia - Rim 3,11-18; naopak veriaci si uvedomujú veľkosť Boha Zj.15,3)

✓ Láska k Bohu (láska Božia k nám vyjadrená krížom a obeťou Krista za naše hriechy, naša ochota milovať Boha je ukázaná v očisťovaní sa a menení na jeho obraz, Ž 130,3,4)

✓ Túžba po Bohu (Ž 42, Ž 27,4 Ž 63 ukazujú smäd a volanie po Bohu zo srdca)

Zbožnosť vychádza z poznania Boha a pravdy ním zjavenej.

Odkryté je aj tajomstvo zbožnosti, ktorým je Kristus. (1 Tim 3,16 časť creda alebo piesne) Je to zhrnutie Kristovho života a diela:

Boh zjavený v tele, ospravedlnený v Duchu, videný anjelmi, kázaný pohanom, uverili v Neho na svete, vzatý hore v sláve.

Veriaci majú žiť zbožne na svete (Tit 2, 11-14). Máme sa modliť za vládu aj s tým zámerom, aby sme tak mohli žiť (1 Tim 2, 2). Vlastnosti Božích služobníkov (mužov) sú vlastnosti pre každého kresťana. (Tit 1, 7-9). V 1. Tim 2,10; 5,9-10 hovorí o ženách.

Bezbožní ľudia neuznávajú nad sebou autoritu Boha (Júda 4,15).

Zbožnosť a praktický život:

- a) Zbožnosť a vzťahy (manželstvo, deti, rodina, priatelia, susedia)
- b) Zbožnosť a práca, zamestnanie, škola
- c) Zbožnosť a voľný čas, zábava

Euboš Tagaj

Lekcia č. 3 v budúcom čísle

Viete že...

10. november je medzinárodný Deň modlitieb za prenasledovaných cirkev?

V tabuľke najviac prenasledovaných kresťanov je na 1. mieste Severná Kórea. Ďalej je to Saudská Arábia, Irán, Afganistan, Somálsko, atď.

V Severnej Kórei sa ľudia k vláde musia správať ako k Bohu. Všetko jedlo ide armáde, ktorá patrí k najväčším na svete. Miestni veriaci sú týraní, väznení a zabíjaní. Podľa dostupných odhadov sa tajných bohoslužieb zúčastňuje až 100 tisíc veriacich. Odborníci odhadujú, že sa medzi stovkami tisíc väzňov v pracovných a koncentračných táboroch nachádza približne 30 000 kresťanov. S náboženskými väzňami sa zachádza horšie než s ostatnými. Vlastnenie Biblie, vyslovenie slova „Boh“ alebo „Ježiš“ alebo spoločné stretávanie sa kresťanov je možné trestať smrťou. Ak by zapreli Pána Ježiša, budú prepustení

z väzenia. Prosia nás: MODLITE SA ZA NÁS, NEZABUDNITE NA NÁS. Organizácia Hlas mučeníkov podporuje rozhlasové vysielanie do Severnej Kórei a podieľa sa na vypúšťaní balónov, ktoré do krajiny prinášajú posolstvo evanjelia a kresťanskú literatúru. Môžeme sa postaviť do medzery a prihovárať sa za kresťanov, ktorí sa stali terčom severokórejského totalitného režimu. Modlime sa za ochranu a pevnú vieru pre kresťanov, ktorí sú vystavení neuveriteľným rizikám a ťažkostiam len preto, že sa rozhodli nasledovať Pána Ježiša.

Hospodine, Ty počuješ túžby tých, čo sú v súžení, posilňuješ ich a počuješ ich plač.
Ž 10, 17

Pripr. MB

Pre mládež

O priateľstve možno hovoriť len tam, kde
je vzájomné porozumenie. (Aristoteles)

Priateľské služby sa neúčtujú. (České príslovia)

Počas jednej cesty v električke som čítala knihu a podvedome uvažovala, čo by sme mohli dať do ďalšieho čísla Ohniska. V tom prišla kapitola, kde boli spomenuté verše 1. listu Korinským 12. kapitoly o údoch jedného tela, Listu Efezkým 4. kapitoly, že Pán Ježiš je hlava celého tela a keď doňho vrastáme, rastieme a budujeme sa navzájom. Potom prišli verše z knihy Kazateľ 4. kapitoly o tom, že dvom je lepšie, ako jednému...

V tom mi napadlo... Priateľstvo. To je tá téma, ktorej by sme sa mohli venovať. Som obklopená mnohými ľuďmi a viacerých z nich nazývam svojimi priateľmi. Som za nich Bohu vďačná, ale predsa mám len okruh, ktorí majú menovku: Najbližší. Je veľmi potrebné ich mať, že so mnou súhlasíš?

Moja teta mi raz povedala: „Načo sú ti priatelia? Raz sa na teba vykašlú. Otočia sa ti chrbtom. Nepripúšťaj si ich k telu. Ja nemám žiadnych priateľov a je mi tak dobre.“ Po niekoľkých rokoch potom, keď sme sa ako rodina ocitli v ťažkej, smutnej chvíli (zomrela nám starká – jej mama), mi povedala: „Písala som mailly do Ameriky. Vidiš aké mám kamarátky, aké povzbudenie mi píšu? Modlia sa za nás?“ Mlčala som, ale vo vnútri si vravela, že dvom je lepšie, ako jednému. A predsa má aj ona kamarátky. Potrebujeme priateľov. Veci sa potom rýchlejšie hýbu, keď máme za kým ísť, s kým sa stretnúť, zasmiať, plakať, alebo len mlčky vedľa seba sedieť. Na „googli“ nájdeš množstvo úvah, ale ja som sa opýtala práve vás, mládeže.

Priateľstvo je obeta, pomoc, rada, ochota, dobromyseľnosť, úprimnosť :). Priateľstvo je niečo, na čo sa tak rýchlo nezabúda a trvá dlho. Priateľ je človek, ktorý Ti pomôže a neopustí ťa ani v najťažších chvíľach :).

Enny K., Sered'

Pod pojmom priateľ si každý predstavuje človeka, ktorý mu je blízky a zdieľa s ním slzy i radosť. Je krásna obeta priateľstva, vzájomné porozumenie a láska. No však je len jediný priateľ, ktorého môžeme označiť za naozajstného priateľa. Priateľa priateľov. A ním je Ježiš. Ten, ktorý položil za nás život. V tom spočíva krása nášho priateľstva s ním :).

Ester, Trnava

Podľa mňa je najvýstižnejší citát od R. W. Emersona, že: „Priateľ je ten, pred ktorým sa môžete zamyslieť nahlas.“

Kristína, Trnava

Priateľ je niekto, komu sa môžem dôveriť. Je veľmi dôležité mať takého človeka.

Martin, Partizánske

Priateľ je ten, ktorý ma neopustí ani v najhorších situáciách.

Marianna, Trnava

prípr. Matavka

CASTING CROWNS PRAYER FOR A FRIEND

Lord I lift my friend to You.
I've done all that I know to do.
I lift my friend, to You.
Complicated circumstances
Have clouded his view.
Lord I lift my friend up to You.
I fear that I won't have the words.
That he needs to hear.
I pray for Your wisdom, oh God.
And a heart that's sincere.
And Lord I lift my friend up to You.
Lord I lift my friend to You.
My best friend in the world,
I know he means much more to You.
I want so much to help him,
but this is something he has to do.
Lord I lift my friend up to You.
'Cause there's a way that seems so right to him.
But You know where that leads.
He's becoming a puppet of the world. Too blind
to see the strings.
Lord I lift my friend up to You.
My friend up to You.
Lord I lift my friend to You.
I've done all that I know to do.
I lift my friend,
To You.

Modlitba za priateľa

Pane, prinášam Ti svojho priateľa.
Urobil som, čo som sám mohol.
Prinášam Ti svojho priateľa.
Zložité okolnosti mu
zatemnili pohľad.
Prinášam Ti svojho priateľa.
Bojím sa, že nenájdem tie správne slová,
ktoré potrebuje počuť.
Modlím sa za Tvoju múdrosť, Bože
a za úprimné srdce.
A prinášam Ti svojho priateľa.
A prinášam Ti svojho priateľa.
Môj najlepší priateľ na svete,
viem, aký je pre Teba vzácný.
Tak veľmi mu túžim pomôcť
ale toto musí urobiť sám.
Prinášam Ti svojho priateľa.
Pretože je cesta, ktorá sa mu zdá byť najlepšia,
ale vieš, kam vedie.
Stáva sa bábkou tohto sveta. Je príliš slepý, aby
videl šnúrk, ktoré ho ovládajú.
Prinášam Ti svojho priateľa
Môj priateľ je Tvoj.
Prinášam Ti svojho priateľa.
Urobil som, čo som sám mohol.
Prinášam svojho priateľa.
K Tebe.

**Volám sa Bohuďera Holešová,
mám 67 rokov, patríam do zboru
Bratislava mesto.**

Zamestnanie / Aký je Váš pracovný nástroj?

Pero, počítač.

Voľný čas / Keď máte trochu voľno, čo robíte?

Sudoku, krížovky, knihy.

Rodina / Ako trávite čas s rodinou?

Ideme na vychádzku, alebo spolu napr. obedujeme.

Domácnosť / Ktorý predmet v domácnosti máte najradšej a prečo?

Polohovacie kreslo, pretože sa v ňom dá aj čítať, aj spať.

Príslušenstvo / Bez čoho nevychádzate z domu?

Kľúče, doklady, mobil, väčšinou aj peňaženka.

Dovolenka / Najkrajšia spomienka z dovolenky?

Myslím, že na každú dovolenku mám krásne spomienky, ak boli niektoré nepríjemné, tak som na ne zabudla. Posledné roky trávime vynikajúce dovolenky s manželom a vnučkou Laurou pri jazere.

Škola / Aký predmet ste mali v škole najradšej?

Ktorý predmet som mala najradšej si nespomínam, ale určite viem, ktorý som neznášala – dejepis.

Hračka / Mali ste svoju najobľúbenejšiu hračku?

Obľúbenú hračku som mala veľkú bábiku Boženku (pomenovanú po Boženke Krátkovej z Jenkoviec)

Zoznámte sa

Verš / Aký je váš najobľúbenejší verš z Biblie?

Najobľúbenejší verš z Biblie neviem určiť, pretože u mňa sa to strieda, nakoľko je ich tam nekonečné množstvo. V poslednom čase, keď sa v noci zobudím a nemôžem zaspať, si dokola opakujem 1. a 23. Žalm, alebo Pánovu modlitbu Otče náš...

Hudba / Akú hudbu počúvate?

Mám veľmi rada dobrý zborový spev.

Vytáčaadlo / Čo vás vie najviac nahnevať?

Nedochvilnosť a nespoľahlivosť.

Jedlo / Ktoré jedlo máte najradšej?

Tak jedlá mám asi rada všetky, i keď nie všetky mi prospeievajú.

Zmena / Akou formou ste sa obrátili? Čo viedlo k vášmu obráteniu ku Kristovi?

Od útleho detstva som chodila do besiedky v našom zbere. Neskôr, vo svojich asi 12. – 13. rokoch som chodila aj v nedeľu poobede do besiedky Kresťanských zborov, ktorú učila istá teta Anička. Vôbec sa nepamätám, akú tému sme preberali, ale veľmi silne si pamätám, ako som sa rozhodla svoj život odovzdať Pánovi Ježišovi. Zverila som sa s tým mojej maminke a spolu sme sa modlili v modlitebni, do ktorej chodím dodnes. Potom ma niekoľko večerov trápil smútok a plakávala som, pretože som mala silný pocit, že ma Pán Ježiš nechce. Tak mi moja vzácna maminka vysvetlila, že to sú útoky satana, že satan sa nikdy svojej koristi ľahko nevzdáva. Opäť sme sa spolu modlievali a namiesto smútku prišla radosť. A potom sa ešte pamätám, ako som sa vrúčne modlievala, aby Pán Ježiš už prišiel. Myslím, že na tieto chvíle do konca života nezapudnem.

Odkaz / Čo by ste odkázali čitateľom Ohniska?

Všetkých srdečne pozdravujem a želám im život plný pokoja, radosti a lásky.

Pre deti

Ahojte kamaráti!

Lietam si svetom a pozorujem rôzne deti. Viete, čo som zbadala? Viaceré deti majú okrem rodičov okolo seba aj iné deti. Nie sú to vždy ich súrodenci. Hovorím im *katiráma*. Je to popletené? Tak mi pomôž to opraviť. Hovoria im

V knihe Kazateľ 4, 9 - 12 je tento verš. Deti z Bratislavy – Petržalky mi ho pomohli nakresliť. Použi rovnaké značky pre obrázok a verš, ktorý k nemu patrí.

Trojité povraz sa rýchlo nepretrhne.

A opäť ak dvaja ležia spolu, zohrejú sa, ale samotný ako sa zohreje?

Dvaja sa majú lepšie ako jeden, lebo majú odmenu za svoju námahu. Lebo ak padnú, jeden zdvihne svojho druhu, beda však samotnému, ak padne! Nemá druhého, čo by ho pozdvihol.

A ak niekto premôže jednotlivca, dvaja obstoja pred ním.

*Správna odpoveď tajničky z októbra bola: Radujem sa, keď mi hovoria, **POĎME DO DOMU Hospodinovo.***

Odpovede nám dali Ad'ka Botlíková a Toni Kopus z Bratislavy – Petržalky. Posielame im milé odmeny.

V CHOROBE MI POMÁHA VIERA V BOHA

Vždy som veľmi rada rozmýšľala. Nikdy som nepatrila medzi tých, ktorí by hneď všetko prijali a nezamysleli sa nad ponúkanými vecami. Napokon sme k tomu v Písme vyzývaní, aby sme rozlišovali, posudzovali. A z vlastnej skúsenosti Vám môžem povedať, že zatiaľ som nemusela ľutovať, že svoju hlavu používam.

Nedávno som videla video, ktoré bolo zamerané na dnešné hnutia, propagujúce moderné uzdravovanie. To, čo som videla, ma miestami dosť pohoršilo a preto je logické, že som sa zamyslela a musela si položiť zopár otázok. Video obsahovalo zopár ukážok z kázne, kde kazateľ tvrdil, že cez chorobu nemôže byť oslávený Boh. Iná „kazateľka“ si zase robila nemiestne žarty z chorých a postihnutých ľudí, ktorých ťažkopádne pohyby rúk a hlavy neváhala napodobniť. Samozrejme s patričným humorom. A ja som sa nestihala čudovať, že prítomné hľadisko jej za ten jej „výkon“ neváhalo nielen zatlieskať, ale ešte sa aj na tom zabávalo spolu s ňou. Neveriacky som krútila hlavou a v duchu som si vravela: „Čo sa to s nami, Pane deje? Toto nemôže byť o Tebe! Určite nie, lebo Ty by si sa nikdy nesmiel z ľudského utrpenia. Ty si predsa dobrý a láskavý Boh, ktorý ľuďom pomáha. Si ten, ktorý nás zdvíhaš keď padneme a...“ Bolo by toho veľa, čo by som mohla dodať, aký je náš Boh, ale... - práve pri tomto slovíčku „ale“ som nútená sa na chvíľočku zastaviť.

„Tak dobre, Bože, ale prečo potom sú choroby? Prečo sú ľudia chorí? Prečo som chorá aj ja?“ Otázky tak prirodzené, ktoré môžeme a aj by sme mali klásť svojmu Stvoriteľovi. A kládla som mu ich aj ja. A kladú ich aj milióny ľudí (rodičov, manželov, manželiek, lekárov).

Viete, nie som teológ, ani lekár, aby som sa vedela k problematike pôvodu chorôb vyjadriť. Napokon, myslím si, že ani ľudia z oboch povolání nemajú vždy po ruke odpovede na túto tému. Hoci lekár by nám mohol povedať, ktoré

ochorenie je dedičné a ktoré zase z našej ľudskej nedbanlivosti. A teológ by nám mohol čo to objasniť o tejto téme z biblického hľadiska. Ale čo môžem (a aj urobím) je dať vám pohľad z druhej strany tejto problematiky. Čiže zo strany chorého človeka, ktorý si denno - denne prechádza niečím, o čom mnohí nemáte ani tušenia. Ale upozorňujem vás, že ak čakáte na nejaké srdcervúce slová, plné sťažovania, tak vás zrejme sklamem. Môj život je tak obyčajne krásne komplikovaný, ale zato popretkávaný Božou láskou a milosťou, že rozhodne stojí za povšimnutie.

Tak nech sa páči, vstúpte na chvíľočku do môjho sveta.

Narodila som sa v obyčajnej rodine. A ako to už býva, aj moji rodičia sa tešili z príchodu nového stvorenia na svet. A nemali ani len tušenia, že niečo so mnou nie je v poriadku. Až raz, asi v treťom mesiaci môjho života pri jednej úplne obyčajnej prehliadke mi začala lekárka kývať prstami pred očami a ja som nejakو nereagovala. A tak boli moji rodičia poslaní na rôzne vyšetrenia. Tušenie mojej detskej lekárky sa po čase potvrdilo. Moji rodičia mali doma dcéru, ktorá sa narodila so zrkovou vadou, ktorá jej zrejme zostane na celý život. A tak som o niečo neskôr dostala svoje prvé malilinkaté okuliare a pokojne som si bezstarostne rástla. Dokonca som absolvovala aj klasickú škôlku, kde som rástla s normálne vidiacimi deťmi. Ale so školou to už také jednoduché nebolo. Musela som nastúpiť do školy, určenej nevidiacim a slabozrakým deťom. V tej ma naučili maximálnej samostatnosti a zodpovednosti. Preto mi neskôr na strednej škole nerobilo problém sa o seba postarať a istým spôsobom mi to nerobí problém ani dnes, keď som už dospelá a pracujúca mladá žena, ktorá má svoj život. Ale... A opäť sme pri tom slove. Aj ja mávam chvíle, kedy mi je jednoducho ľúto, že nevidím dosť dobre na to, aby som zvládala to, čo vy. Napriek-

1.časť

lad mi robí problém prečítať si autobus, ktorým sa mám dopraviť domov, alebo niekde inde. Na vlakovkej stanici si len tak nemôžem prečítať odchod vlaku, či dokonale upratať svoj domáci a pracovný priestor. V tom som odkázaná na pomoc iných ľudí. Moje prvé svedectvo je však už tu. Som vďačná svojmu Bohu za to, že mi dal dar výrečnosti a ja sa nehanbím opýtať, ak na niečo nevidím. A tak sa mi raz stalo, že keď som nevidela na ponukovú tabuľu v predajni mobilného operátora, jedna pani sa ponúkla, že mi pomôže. Následne sme sa dali do reči a po chvíli sa ma opýtala: „Povedzte mi, čo vám pomáha, že to tak celé dokázate zvládnuť? A navyše ste ešte aj usmievavá a ide z vás pokoj a sila?“ Zamyslela som sa a po chvíli odpovedám: „No, je to viera, ktorá mi pomáha. Boh mi dodáva silu a potom mi ešte posieľa do cesty takých ľudí, ako ste napríklad aj vy.“ Pani sa pousmiala a vraví mi: „A mohla by som sa s vami ešte niekedy stretnúť?“ „Samozrejme“, odpovedám. A tak o dva dni nato sme sa stretli u mňa v práci, čiže v zbore, kde pracujem. Ako to už býva, zdôverila sa mi s tým, čo ju trápi, aký má život. A poprosila ma viackrát o modlitbu. Občas sa s ňou ešte stretávam. A čo som to písala na začiatku? Že jeden kazateľ tvrdil, že cez chorého človeka nemôže byť oslávený Boh? Najradšej by som mu odkázala: A čo som zažila, nebolo nič? Podľa mňa to bolo aj druhé svedectvo a pre mňa jasný dôkaz toho, že..... Ved' viete. Niekedy sa mi stáva aj to, že mi priamo moji kolegovia povedia: „Kveti, si pre nás povzbudením. To, ako veci zvládaš, aj keď to pre teba často znamená vydať dvojnásobnú silu na ich zvládanie.“ Môj život však nie je vždy iba pekný a plný povzbudzujúcich situácií...

Dokončenie v ďalšom čísle.

Kvetka Balogová

Sesterské stretnutie v Drahňove

V dňoch 18. - 19. októbra 2013 sa konalo stretnutie sestier ECM v obci Drahňov, neďaleko Michaloviec. Tamojšia Reformovaná cirkev dala k dispozícii účastníkom stretnutia svoje vzdelávacie centrum, ktoré je súčasťou krásneho zrekonštruovaného komplexu budov: kostol, kaplnka, fara, ubytovňa a zasada-cie priestory.

Hlavnou organizátorkou stretnutia bola sestra Svetlana Komíves Francisti z farnosti Jenkovce. Najmä jej patrí srdečná vďaka za úsilie pri príprave stretnutia, tlmočenie z nemčiny i angličtiny, gitarový doprovod pri spoločných piesňach a celé organizačné zabezpečenie.

Cieľom stretnutia bolo podnietiť prácu sestier v našich zboroch. O svojich skúsenostiach nás informovali sestry z Anglicka, Londýnskeho a Bedfordshire distriktu.

Sestry zo Švajčiarska predstavili svoju prácu a organizáciu sestier pri Centrálnej konferencii ECM (sestra Barbara Bugner) a Svetovej federácie metodistických žien, ktorá je stálym členom OSN so zvláštnym štatútom (sestra Regula Stolz). Zároveň informovali o pripravovanom seminári v júni v Taliansku a konferencii sestier vo Švajčiarsku na jeseň budúceho roka.

Rozhovory v skupinách o súčasnej činnosti sestier v našich zboroch nevyznali povzbudzujúco. Samotná účasť v počte cca 15 sestier bola dôkazom, že záujem o zmysluplnú prácu sestier a jej organizovanie nie je veľký. Máme však nádej, že sprievodné motto stretnutia o troch krokoch lásky: „Od Boha ku nám, od nás k Bohu, od nás k blížnemu a k sebe samému“ bude našim povzbudením v tejto službe.

Ol'ga Poláková

Wesleyho myslenie viery

Rozlišovacím znakom metodistu nie sú jeho/jej názory. Je biblickým kresťanom. Neobracia k tomu alebo inému náboženskému či kresťanskému smeru. Nemá nič osobitné, čím by sa charakterizoval, a ani to nechce mať. Každé také vymedzovanie totiž naznačuje výberové smery (heretické). V spise Charakter metodistu sa Wesley vyjadruje, že každé také uvažovanie, kde sa zdôrazňuje jedna teologická vec na úkor inej, je hrubé ignorantské celej veci Písma. Také počínanie má za následok zásadné pochybenie vo veci hľadania pravdy. My veríme, hovorí Wesley, že „celé Písmo je dané skrze Božiu inšpiráciu. . .“ Veríme, že napísané Božie slovo je jediné a dostatočné pravidlo, ako kresťanskej viery, tak aj praxe. Veríme, že Kristus je večný, zvrchovaný Boh. Ale zároveň dávame priestor všetkým názorom, ktoré nie sú v príkrom rozpore s podstatou kresťanstva, myslíme a nechávame myslieť.

Wesley hovorí, že metodista je človek, ktorý má „Božiu lásku rozliatu vo svojom srdci skrze Ducha Svätého, ktorý nám bol daný.“ Je to „človek, ktorý miluje Pána, svojho Boha celým svojím srdcom, celou svojou dušou, celou svojou myslou a celou svojou silou. Boh je radosťou jeho srdca, túžbou jeho duše, stále volá: „Koho by som mal v nebi ak nie Teba? A nie to na zemi iného okrem Teba, po kom túžim. Môj Boh, moje všetko! Ty si sila môjho srdca, môj podiel naveky!“

Podľa Wesleyho, metodista nie je iba kresťan podľa mena („nominálny“), ale v srdci a v živote. Vo svojom vnútri aj navonok sa podriaďuje, prispôbuje Božej vôli tak, ako je zjavená v napísanom Slove. Myslí, hovorí a žije podľa spôsobu, ktorý je vyznačený, stanovený v zjavení Ježiša Krista. Jeho duša je obnovená podľa Božieho obrazu, v spravodlivosti a v plnej pravej svätosti. A pretože má takú myseľ, aká bola v Kristovi, tak tiež aj kráča ako kráčal Kristus.

Wesleyho (a metodistické) teologické myslenie je formované štvoruholníkom: Písmo - tradícia - skúsenosť - rozum. Taký spôsob myslenia nám umožňuje zaujať svoje miesto v úvahách o základoch našej kresťanskej viery. Treba si však podčiarknuť, že u Wesleyho tieto štyri veci nikdy nie sú považované za zdroje rovnakej dôležitosti. Písmo bolo vždy na prvom mieste. Všetky prostriedky milosti pomáhajú, aby človek hlbšie pochopil Božie cesty a Božiu vôľu.

Tradícia nám sprostredkúva svedectvo o Pánu Ježišovi z generácie na generáciu, ale aj múdrosť minulosti a volá k súčasnej zodpovednosti v našom učeníctve. Svedectvo minulosti vždy poskytuje vedenie pre súčasnosť tak, že nám dáva schopnosť vidieť vernosť našich predchodcov, ale aj naopak: vidíme tiež cesty, ktoré zavádzali preč od verného učeníctva. Tretí zdroj, skúsenosť, je častým zdrojom nedorozumenia, zle sa chápe. V minulosti bola a stále ešte býva zdrojom tendencie k relativizmu. Avšak skúsenosť Wesleyho odkazuje k živej skúsenosti s Božou milosťou. Táto milosť Božieho dotyku jednotlivca musí byť súčasne potvrdená širšou kresťanskou komunitou – minulosťou aj súčasnosťou. Zároveň nesmie byť v rozpore s evanjeliom. Konečne rozum môže dobre formovať naše myslenie viery, ak je „v dobrom spoločenstve“. Wesley poukazuje na to, že rozum nie je autonómny, nemá výhradné právo rozhodovať, jeho „dobrým spoločníkom“ je viera. Významnú úlohu spĺňa aj v tom, že osvetľuje naše obmedzenia, limity. Rozum je Bohom daný dar, ktorý nám pomáha interpretovať Písmo, tradíciu i skúsenosť v prostredí a čase, kde sa momentálne nachádzame. Pomáha nám myslieť a konať teologicky tu a teraz, hic et nunc. Rozum nám pomáha študovať a rásť v poznaní a mať názor na učeníctvo vo svete. Keď používame dar rozumu, aby sa osvietilo Písmo, tradícia a skúsenosť, naše kresťanské formovanie sa prehľbuje, berie na seba nové formy v rozličných oblastiach a meniacich sa okolnostiach.

Wesley a prvotné metodistické zbory z myslenia viery nachádzali uplatnenie v niekoľkých oblastiach vzťahu k problémom ich vtedajšej spoločnosti. Patrili medzi ne otroctvo, ekonómia a etika jeho práce na pomoc chudobným, reformy väznenstva a vzdelávanie. Jednou z najväčších predností Wesleyho bola jeho schopnosť organizovať. Avšak je dôležité si uvedomiť, že organizácie vyvinuté Wesleyem neboli byrokratické. Zdôrazňovali skôr úlohu jednotlivých členov. Napríklad pomoc chudobným mala byť osobne doručená členmi spoločenstiev. Kto chcel byť aktívny v sociálnej práci spoločenstva, mal osobne doručiť pomoc chudobným, nie ju len odoslať. Zmyslom toho bolo, aby osobne pocítili veľké sociálne rozdiely a uvedomili si vážnosť aktuálnej situácie chudobných. Wesley bol znepokojený tým,

že bežné metódy používané k výdaju charity nevytvárali podmienky na odstránenie biedy.

Vo väčšine prípadov Wesley apeloval na ľudí, a to buď jednotlivco alebo ako na členov skupiny, aby konali z lásky k Bohu a k blížnemu. Nenaliehal na štrukturálne zmeny a zvyčajne ani nepoukazoval na konkrétne nedostatky v príslušných právnych predpisoch. Wesley bol Tory. Tory je politicko-filozofický názor alebo postoj založený na tradicionalizme a konzervativizme. Pojem Tory bol aplikovaný rozličným spôsobom na tých, ktorí podporujú Britskú monarchiu. Wesley veril, že moc štátnych orgánov je odvodená od Boha, nie od ľudí, a preto on a jeho spolupracovníci podporovali konštitučnú monarchiu osemnásteho storočia v Anglicku. Wesley bol silný advokát chudobných, avšak odmietol sa stotožniť s mnohými politickými reformátormi toho času. Urobil však významnú výnimku, a to je otázka otroctva. Wesley vo svojom zrelom veku podporoval úsilie Williama Wilberforcea vo veci zrušenia otroctva. William Wilberforce (1759 – 1833) bol anglický politik, filantrop a vodca hnutia za zrušenie otroctva. Svoju politickú kariéru začal v roku 1780. V roku 1785 prežil skúsenosť evanjeliového obrátenia, a stal sa z neho evanjelikálny kresťan anglikán, čo pôsobilo výrazné zmeny v jeho osobnom životnom štýle a zapálilo celoživotný oheň v prospech reformných opatrení. V roku 1787 sa skontaktoval s Thomasom Clarksonom a skupinou aktivistov, ktorí presadzovali zákaz obchodu s otrokmi. Títo presvedčili Wilberforcea, aby sa ujal veci zrušenia otroctva, a ten sa skoro stal vodcom anglických ebolicionistov. Na čele parlamentnej kampane proti britskému obchodu s otrokmi bol 26 rokov až do prijatia „the Slave Trade Act“ v roku 1807. Bol to zákon zakazujúci obchod s otrokmi v Britskom impériu, i keď nezakázal otroctvo ako také. Wilberforce bol presvedčený zástanca dôležitosti náboženstva, morálky a vzdelávania. Podporoval kampaň úplného zákazu otroctva, a to aj potom, keď z dôvodu slabého zdravia rezignoval na miesto v parlamente v roku 1826. Táto kampaň viedla k zrušeniu otroctva v roku 1833. Wilberforce zomrel iba tri dni potom, čo si vypočul, že tento zákaz bol v parlamente schválený. Je pocho-

vaný v slávnom Westminster Abbey.

V teologickom myslení J. Wesleyho sa simultánne zdôrazňuje ospravedlnenie vierou a nutnosť dobrých skutkov. Použitím biblických pasáží a Augustínových výrokov Wesley podčiarkol jeho názor, že etická pasivita a ospravedlňujúca milosť sa vzájomne vylučujú. Zastával akúsi „teologickú dialektiku“, vhodne umiestnil apoštolov Pavla a Jakuba vedľa seba. Rovnako zdôraznil doktrínu ospravedlnenia vierou (proti anglikánskej legalizmu, ktorý Wesleyho obviňoval z fanatizmu) a nutnosť dobrých skutkov (proti akémukoľvek mystickému alebo pietistickému kvietizmu – teda učeníu hlásajúcejmu pasívny nazeravý vzťah k životu a zrieknutie sa aktívnej činnosti, ľahostajnosť k dobru i zlu, zmierenie sa s každým utrpením a bezpodmienečné podriadenie sa Božej vôli). Cez túto syntézu možno teologicky pochopiť Wesleyho teologické myslenie a sociálnu etiku.

Wesley odmietol akékoľvek špekulovanie o predurčení. Argumentoval, že Kristova zmierujúca smrť a vzkriesenie sú dostupné všetkým, a preto: Bohatí neboli bohatí v dôsledku Božieho predurčenia, a chudobní neboli chudobní pre Božie odsúdenie. Wesley veril, že ospravedlnenie nebolo veriacemu iba pripísané (imputované), ale jednotlivec bol tiež obnovený a začal sa uňho proces posvätenia. Dôležitou súčasťou spásy je nasledovať Kristov príklad a milovať blížneho ako seba. Všetko zahrnujúci cieľ je pre Wesleyho obnovenie individuálneho veriaceho a obnova spoločnosti prostredníctvom konania skutkov veriacich.

Wesleyho teologické myslenie, názory a praktiky by v istom zmysle mohli byť prijaté aj dnes a plodnejšie ako súčasný status quo. Najmä Wesleyho dôraz na dôležitosť každého človeka vytvoreného na Boží obraz a za ktorého Kristus zomrel, je ideálnym východiskovým bodom pre riešenie spoločenských, sociálnych záležitostí. Jeho zameranie na spoločenské zmeny skrze vykúpených ľudí, skôr ako zmeny sociálnej štruktúry, by mohli brať vážne kresťania aj dnes.

Pavel Procházka

Blahoželáme

bratovi **Jozefovi Horváthovi** zo slakovského zboru k 60. narodeninám. Milý brat Jando, prajeme ti pri príležitosti tvojho sviatku Božie požehnanie, lásku a vytrvalosť v službe.

GODZONE TOUR 2013

– Armáda Kráľa

Evanjelizačné turné v šiestich mestách

Na Slovensku povstáva generácia, ktorej ide o Božie kráľovstvo: Naším cieľom je priniesť prebudenie do tohto národa a prežiť svetlom každú oblasť spoločnosti. Túžime vidieť, ako sa ľudia s rovnakým cieľom spoja a vytvoria armádu, ktorej zbraňami sú pokoj, radosť a láska. Armádu, ktorá zasiahne Slovensko. Túžime byť svedkami zmeny a začať žiť v kultúre Božieho kráľovstva.

- 11.11. 2013 Poprad
- 12.11.2013 Košice
- 13.11.2013 Považská Bystrica
- 14.11. 2013 Partizánske
- 15.11.2013 Trnava
- 16.11.2013 Banská Bystrica

www.godzone.sk

Krížovka z minulého čísla znela:

Lebo ajhľa kráľovstvo Božie je medzi vami.

Zo správnych odpovedí sme vybrali jednu a odmenu posielame **Mariannke Bučányovej** do Trnavy. Bahoželáme!

Dary na Ohnisko

v októbri 2013

Jednotlivci:

Bednárová Ľudmila

Kašík Juraj

Procházková Miroslava

Nemenovaný darca zo Serede

Zbory:

Gerlachov

Michalovce

Spolu 141.60,- EUR

Srdečne ďakujeme!

2. CELOSLOVENSKÁ
**KONFERENCIA
DETSKEJ SLUŽBY**
MISIJNÝCH ORGANIZACIÍ, CÍRKVI A ZBOROV SR

29. NOV - 1. DEC 2013
PREŠOV

Domov mládeže
ALEXANDRA DUCHNOVIČA
Sabinovská 5307/2
PREŠOV

POZÝVAJÚ:

SVET NETWORK
Ulyš Bednárová
DETSKÁ SLUŽBA
Michal Prešo
SCRIPTURE UNION
Nadine Lopatková
SVET NETWORK
Eva Halamová
DETSKÁ SLUŽBA LACNOVCE
Viera Halamová

www.kds.christiana.sk

Vydáva: Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468,
eMail: ustredie@umc.sk
ISSN 1339-2956
www.umc.sk - tu sa nachádza Ohnisko
v elektronickej podobe

Mesačník Ohnisko vychádza desaťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 0,90 Eur + poštovné.
Prispieť môžete na č.ú.: 6611690036/1111;
VS: 9172 alebo poštovou poukážkou.
Ďakujeme.

Redakčná rada:
Milena BELKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Spolupracovníci:
Tonka Halačiová
Martina Výbošťáková